

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci navrhovatelů: **A) VODA Z TETČIC, o. s.**, se sídlem Hybešova 178, Tetčice, **B) P. S.**, **C) Z. F.**, **D) S. J.**, **E) M. C.**, **F) Obec Tetčice**, Palackého 177, Tetčice proti odpůrci: **Město Rosice**, se sídlem se sídlem Palackého náměstí 13, Rosice o návrhu na zrušení částí 4.06 a 4.07 změny č. IV územního plánu sídelního útvaru Rosice vydané formou opatření obecné povahy č. 1/2010 Zastupitelstvem města Rosice dne 24. 6. 2010,

t a k t o :

- I. Návrh navrhovatele A) **se odmítá.**
- II. Návrh navrhovatelů B) až F) **se zamítá.**
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah návrhu

Navrhovatelé se domáhají zrušení opatření obecné povahy č.1/2010 (dále jen „OOP“) změny č. IV. územního plánu sídelního útvaru Rosice, schváleného usnesením Zastupitelstva města Rosice dne 24. 6. 2010, které nabylo účinnosti dnem 10. 7. 2010, a to v částech 4.06 a 4.07 bod 2. V části 4.06 byl změněn územní plán tak, že z textu „*Lokality navržené změnou č. II ÚPNSÚ Rosice budou napojeny na stávající rozvodnou síť a jsou podmíněny posílením systému z VOV.*“ byla vypuštěna část „*jsou podmíněny posílením systému z VOV.*“ a v části 4.07 bod 2. byl text „*2) Nová výstavba objektů bude respektovat prostorové a objemové měřítko stávající zástavby a nesmí vytvářet dominanty.*“ nahrazen textem „*2) V nové výstavbě bude umožněno vytváření takové výšky stěn objektů, aby odstup staveb byl roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn, jsou-li v některé z protilehlých stěn sousedících staveb okna obytných místností.*“

Aktivní legitimaci k podání návrhu odvozují navrhovatelé A), D) až F) z toho, že změnou části 4.06 o vypuštění závazné podmínky podmiňující výstavbu v Rosicích posílením systému vodou z Vírského oblastního vodovodu (dále jen „VOV“) může být významně ohroženo jejich právo na pravidelné zásobování pitnou vodou, protože ve svém důsledku se zvýší čerpání vody ze zdroje Tetčice. Povaha změny části 4.06 napadeného OOP skýtá dostatek důvodů k tvrzení, že k dotčení práva všech navrhovatelů skutečně může dojít, a to nejen ve smyslu procesněprávním, ale především hmotněprávním. Navrhovatelky B) a C) svoji aktivní legitimaci odvozují z toho, že změna části 4.07 týkající se prostorových regulativů v centrální zóně a v ploše bydlení v části Palackého náměstí V Rosicích se dotkne jejich práv na pohodu bydlení a může mít negativní vliv na hodnotu jejich nemovitostí.

Navrhovatelé vyjádřili přesvědčení, že je-li vydání OOP vázáno na splnění zákonných podmínek, musí být obsahem jeho odůvodnění také posouzení, zda byly splněny. Podle jejich názoru byl proces pořizování změny OOP zahájen vlastně dvakrát. Poprvé se vyjadřoval navrhovatel A) již 22. 12. 2008 na základě oznámení Městského úřadu Rosice (dále jen „MěÚ Rosice“) o zahájení projednání návrhu zadání změny č. IV., které bylo z nějakých, navrhovatelům neznámých, důvodů zřejmě zrušeno. Podruhé se vyjadřoval dne 13. 7. 2009 na základě oznámení MěÚ Rosice o zahájení projednání návrhu zadání změny č. IV. Navrhovatel A) vždy poukazoval na požadavky zákona č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a na skutečnost, že chybí řádné zdůvodnění změny části 4.06. Proto se navrhovatelé domnívají, že zpráva o uplatňování územního plánu zpracována nebyla a zastupitelstvo ji neschválilo. Pokud je tomu tak je, může tato skutečnost výrazně ovlivnit posouzení, zda celý proces přípravy a vydání změny územního plánu probíhal podle zákona, např. podle ust. § 55 odst. 2 stavebního zákona. Podle ust. § 173 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), musí opatření obecné povahy obsahovat odůvodnění. Jeho specifický obsah je blíže určován řadou ustanovení (např. § 172 odst. 4, 5, § 68 odst. 3 užitý přiměřeně podle § 174 odst. 1). I v odůvodnění opatření obecné povahy je tak nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Rozhodně nepostačí pouhé tvrzení o splnění podmínek bez uvedení úvah, proč tomu tak je. Obsah odůvodnění je také určen stavebním zákonem a jeho prováděcími předpisy, zejména vyhláškou č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen vyhl. č. 500/2006 Sb.). Požadavky tohoto právního předpisu odůvodnění napadeného OOP rozhodně nesplňuje, když nesplnilo požadavky přílohy č. 5 a 7 citované vyhlášky. Není dodrženo členění ani názvy odstavců odůvodnění a ani obsah neodpovídá požadavkům příloh. Napadené OOP z těchto důvodů vykazuje známky nepřezkoumatelnosti.

Dále navrhovatelé namítali, že v zadání nebyly vyžadovány varianty řešení a nebyl stanoven požadavek na zpracování konceptu. Zadání změny územního plánu nemůže uvedené povinnosti ovlivnit, protože jsou stanoveny v ust. § 55 stavebního zákona. Zejména odst. 2 citovaného ustanovení zmiňuje vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území. Změna územního plánu respektuje schválené zadání včetně připomínek vznesených dotčenými orgány, organizacemi a veřejností. Připomínky veřejnosti byly kompletně odmítnuty. Jedna z připomínek byla dokonce ze zákona námitkou. U lokality 4.07 byl

pokračování

požadavek na novou prostorovou regulaci s umožněním vytvoření dominantních prvků o výšce 7 až 8 nadzemních podlaží v ploše maximálně 30% půdorysné plochy nestanovován v tomto znění, ale je uveden do souladu s ust. § 25 odst. 4 vyhlášky č. 269/2009 Sb., kterou se mění vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhl. č. 501/2006“). Uvedená regulace je pro cíle a úkoly územního plánování naprosto bezcenná, a dokonce velmi nebezpečná. U lokality 4.07 je dále respektována podmínka prověření lokality územní studií. Již v době přípravy, a zejména v době vydání změny, bylo pořizovateli i vydavateli prokazatelně známo, že v území je vydáno územní rozhodnutí pro stavbu Polyfunkčního domu Rosice, aniž by lokalita byla prověřena územní studií.

Dalším nedostatkem napadeného OOP je rozpor mezi texty odůvodnění. Jedná se o rozpor textu „Zdůvodnění koncepce dopravní a technické infrastruktury“ na str. 6, kde je uvedeno „Propojení vodovodního systému Rosice a prameništěm Říčany v Okrouhlíku se ruší“ a textem na str. 14 nahoře, kde je uvedeno „Propojení vodovodního systému Rosice s prameništěm Říčany v Okrouhlíku se ruší.“ Jako důkaz rozporů a důkaz o možném záměru obejít územně plánovací dokumentaci navrhovatelé označili územní rozhodnutí stavby „Havarijní napojení SV Říčany-Ostrovačice na SV Ivančice-Rosice“, vydané MěÚ Rosice dne 7. 12. 2009, č. j. MR-S 10832/09-OSU-Nov-10, které umísťuje stavbu, jež se podle odůvodnění OOP ruší. K procesu vypuštění propojení skupinových vodovodů z OOP navrhovatelé dále uvedli, že pořizovatel svolal na 29. 4. 2010 veřejné projednání. Navrhovatel A) podal písemné připomínky, které byly jistým způsobem v odůvodnění vypořádány. Přesto, že ust. § 52 odst. 3 stavebního zákona stanoví, že k později uplatněným stanoviskům, připomínkám a námitkám se nepřihlíží, byla dne 7. 6. 2010 přijata žádost Svazku vodovodů a kanalizací Ivančice (dále jen „SvKa“) datovaná dnem 3. 6. 2010 a žádaná změna byla bez dalšího provedena. Podle stavebního zákona však bylo nutno přiměřeně zopakovat postup vydávání změny č. IV územního plánu. Důkazem provedené změny je výše uvedený rozpor mezi texty odůvodnění na str. 6 a 14. I v případě argumentu odpůrce, že ke zrušení propojení vodovodního systému Rosice s prameništěm Říčany v Okrouhlíku došlo na základě připomínek veřejného projednání, jedná se o úpravu návrhu změny územního plánu a zrušení propojení má zcela jistě také charakter částečného přepracování návrhu změny. Obě tyto skutečnosti vyžadovaly postup podle ust. § 53 stavebního zákona.

Navrhovatelé tvrdí, že zákonem stanovený postup řízení byl hrubě porušen. Změna 4.06 je takového charakteru, že bylo zapotřebí vyhodnotit vliv této změny na udržitelný rozvoj území s důrazem na možný další přirozený rozvoj sousedních obcí. Zvýšená potřeba pitné vody z důvodu nové výstavby v Rosicích (až 634 bytů) bude mít při nedostatku zdrojů vody vždy vliv na území, které přesahuje k. ú. města Rosice. Toto vyhodnocení však provedeno nebylo. V odůvodnění napadeného OOP jsou v oddílu 8. na str. 7 v podstatě pouze odkazy na nějaké další dokumenty a popis některých chybných postupů. To nesplňuje požadavky přílohy č. 5 vyhl. č. 501/2006 Sb. Není dodrženo členění, názvy odstavců, zejména však chybí obsah, zejména podle písmen D.I až D.IV, E. a F.I,II. Právě tento chybějící obsah považují navrhovatelé za zcela zásadní a zde zvláště poukazují na nepřezkoumatelnost OOP. Není jim jasné, proč vyhodnocení vlivů změny územního plánu na udržitelný rozvoj území nebylo projednáno v Radě obcí podle ust. § 50 odst. 3 stavebního zákona. Vypuštění závazného regulativu o posílení vodovodního

systému vodou z VOV, které umožní rozvoj Rosic, ale může pro nedostatek vody znemožnit rozvoj sousedních obcí, takové projednání zcela určitě vyžadovalo. Splnění zákonných podmínek v odůvodnění prokázáno nebylo, a ani být nemohlo, protože je s nimi ve výrazném rozporu. Zákonem stanovený postup řízení tak byl hrubě porušen a napadené OOP bylo vydáno v rozporu se zákonem.

Navrhovatelka B) část 4.07 napadla změnu č. IV územního plánu také z toho důvodu, že byla významným způsobem zkrácena její zákonná práva podat opravné prostředky. Podanými námitkami vyjádřila zcela jasně nesouhlas s nově stanovenými regulacemi, a přesto odůvodnění napadeného OOP neobsahuje rozhodnutí o jejich námitkách. Námitky byly označeny jako připomínky, které byly navíc odmítnuty s tím, že se věcně týkají pouze vedeného územního řízení Polyfunkčního domu Rosice. Z podaných námitek je však bez nejmenších pochybností jasné, že se týkaly právě změny č. IV územního plánu. Podle navrhovatelky B) je změna regulativů tak zásadního charakteru, že se fakticky jedná o nově vymezenou plochu, i když se slovní popis funkčního vymezení plochy nezměnil. Změna prostorových regulativů v centrální zóně a v ploše bydlení v části Palackého náměstí je pro potřeby a cíle územního plánování naprosto bezcenná a velmi nebezpečná. Navrhovatelka B) tímto návrhem brání svá práva na zachování intimity a pohody bydlení. Ve štitu dotčené nemovitosti navrhovatelek B) a C) žádná okna nejsou, a pokud vlastník sousedních pozemků do protilehlé stěny nové stavby také neumístí okna, může na hranici těchto nemovitostí vyrůst dominantní stavba. Navíc ust. § 25 odst. 4 vyhl. č. 501/2006 Sb. je velmi nevhodné k užití pro regulaci v územním plánování. Jeho minimální požadavky jen těžko naplní základní úkoly územního plánování vyjádřené obecně v jeho odst. 1, zejména požadavek na zachování kvality prostředí. Nově navržená regulace je v zásadním rozporu s ust. § 19 odst. 1 písm. e) stavebního zákona. Stanovisko pořizovatele uvedené v odůvodnění zcela chybně odmítá námitky navrhovatelky B), ale jeho poslední věta uvádí pro rozhodování soudu zásadní informaci: *“Stavební úřad posuzoval soulad stavby s platným ÚPNSÚ Rosice včetně změny č. I, č. II a č. III.”* Proč je tedy nutné měnit regulativy platné pro lokalitu 4.07, když stavebním úřadem umístěná stavba Polyfunkčního domu Rosice splňuje regulace podle územního plánu platného před napadenou změnou č. IV? Palackého náměstí je nejvýše položeným územím města Rosice a vliv dominantní stavby na ráz místa samého by byl katastrofální. Lze také připomenout, že vliv stavby na krajinný ráz se neposuzuje v zastavěném území, pokud je stavba v souladu s požadavky územního plánu. Navrhovatelka B) proto prosí Nejvyšší správní soud, aby velmi citlivě zvážil, do jaké míry jsou její argumenty důvodné s tím, že brání pouze svoje práva a nijak nenapadá právo souseda realizovat na svých pozemcích výstavbu. Jejím cílem je prosadit do změny územního plánu takové regulace, které budou vyhovovat potřebám rozvoje města, ale zároveň dostatečně ochrání její práva plynoucí z vlastnictví nemovitosti. Navrhovatelka B) také poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Ao 2/2007 ohledně názoru Ústavního soudu na mezující sousedství.

Pro navrhovatele je nepochopitelné také to, že v obou zahájených projednáních návrhu, jak v roce 2008, tak v roce 2009, byl vždy součástí návrhů v odstavci 4.06 text - *bude vypuštěna formulace - “a jsou podmíněny posílením systému z VOV”*. Přesto na internetu našli výpis z usnesení zastupitelstva ze dne 6. 8. 2009 (zápis 28/2009) o schválení návrhu změny a doplnění textu návrhu změny: 3. *Schvaluje a) zadání změny č. IV ÚPNSÚ Rosice s tím, že v bodě 4.06 - změna koncepce zásobování vodou, odst. 1, je nutné doplnit větu “a je*

pokračování

podmíněna posílením systému“. Je otázkou, co mělo zastupitelstvo vlastně na mysli a zda tím nedošlo k zásadnímu omylu pořizovatele. Ať již byl text o vypuštění formulace „a jsou podmíněny posílením systému z VOV“ součástí původního návrhu při zahájení projednání nebo byl doplněn později, v každém případě o změně č. IV územního plánu rozhodlo Zastupitelstvo města Rosice. Podle názoru navrhovatelů však zastupitelstvo obce zásadně nemůže rozhodovat o věcech, které přesahují hranice jeho místní působnosti. Regulační podmínka plně respektuje nedostatek pitné vody v celém území vodovodního systému Ivančice - Rosice, to znamená v území, které velmi výrazně překračuje katastrální hranice města Rosice, a tím územní hranice působnosti Zastupitelstva města Rosice. Je to závazná regulace nadmístního významu. Rozvoj jedné obce nesmí v žádném případě brzdit přirozený rozvoj jiné obce. Tato zcela základní teze byla v územním plánu respektována právě zrušenou podmínkou využití ploch pro bytovou výstavbu. Důkazem o skutečně plánované bytové výstavbě v Rosicích mohou být vydaná územní rozhodnutí a vodoprávní povolení. Některá tato povolení byla vydána v rozporu právě s podmínkou využití těchto ploch posílením vodovodu vodou z VOV. Navrhovatelé s poukazem na konkrétně označená územní rozhodnutí a vodoprávní povolení uvedli, že se jedná celkem zatím o stavbu 634 bytových jednotek, které svým možným objemem asi 1270 obyvatel reprezentují více jak celou obec Tetčice s asi tisícem obyvatel. O nedostatku vody v celém území přitom nemůže být sporu, když provozovatel vodovodního systému Vodárenská akciová společnost, a.s. (dále jen „VAS, a.s.“) v rámci připomínkování změny č. IV. územního plánu napsal ve stanovisku, že *„Vzhledem k napjaté bilanci zdrojů vody a potřeby vody ve SV Ivančice - Rosice je do zlepšení této situace v celém rozsahu skupinového vodovodu povolováno pouze napojení nových spotřebitelů (obyvatel) domovními přípojkami na stávající uliční vodovodní řady a kladná stanoviska k nové občanské vybavenosti jsou posuzována podle nároků na potřebu vody. Prodlužování a výstavba nových uličních zásobovacích řadů pro nové lokality výstavby se nepovoluje a do vydaných souhlasů nepočítáme lokality, které byly jako celek v územním řízení odsouhlasené, ale nemají k dnešnímu dni vydané stavební povolení. Toto se týká všech lokalit obsažených v UPN SÚ i jeho změnách. Toto stanovisko bude přehodnocované na základě povolování staveb zajišťujících navýšení využitelné kapacity zdrojů SV Ivančice - Rosice.“*

V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, sp. zn. 1 Ao 1/2009 - 185 [odst. 66-68] navrhovatelé tvrdí, že při hodnocení, zda se jedná o změnu nadmístního významu, není možno použít perspektivu pohledu omezenou na regulované území obce, nýbrž je nutno vycházet z funkčního ovlivnění sousedních obcí a z toho, zda toto ovlivnění je skutečné a podstatné. Významnou známkou nasvědčující tomu, že jde o takové ovlivnění, je i to, že navrhovatel F) uplatňoval při přípravě a projednávání napadeného OOP opakovaně nesouhlasné stanovisko. Podle navrhovatelů nemůže odpůrce změnou územního plánu vypustit závaznou podmínku užití ploch k nové výstavbě, podmínku posílení vodovodního systému vodou z VOV jako celek. Je povinen ji ponechat, nebo nanejvýše změnit, ve smyslu podmínění použití ploch pro výstavbu jmenováním nových zdrojů pitné vody, a to až po dokončení a zprovoznění jejich staveb. Zpráva o projednání návrhu OOP ze dne 3. 2. 2010 uvádí: *“Z těchto závažných důvodů přesahujících svojí důležitostí správní území jednoho města nebo jedné obce se připomínkám sousední obce Tetčice nevyhovuje.“* Pořizovatel se při odůvodnění odmítnutí připomínek navrhovatele F) opřel o skutečnost, že zajištění dostatku vody do vodovodního systému skutečně přesahuje správní území jednoho města. Kromě jiných věcných důvodů

uvedených v tomto návrhu také tento text považují navrhovatelé za zásadní důkaz, že závazná podmínka o nutnosti posílení vodovodního systému vodou z VOV, je závaznou regulací nadmístního významu, která vždy přesahovala územní hranice Rosic. Pokud odpůrce rozhodl o jejím vypuštění, zcela zásadně přestoupil meze své místní působnosti a meze svých pravomocí. Podle judikatury sp. zn. 1 Ao 2/2008, 2 Ao 2/2007 jde o působnost prostorovou.

Přímo hrozivý se však navrhovatelům jeví další údaj shodně uvedený ve Zprávě o projednání návrhu OOP i v napadeném OOP *“... do systému SV Ivančice - Rosice dosud nebyla přivedena voda z Vířského oblastního vodovodu (VOV) a podle vyjádření investora VOV, z důvodu nedostatku finančních prostředků po dobu nejméně 10 let nebude voda z VOV přivedena. Ve SV Ivančice - Rosice je v současné době nedostatek vody, který se musí řešit již v současné době.”* Oba hydrovrt HV1 a HV11 jsou podle Zprávy ... i Opatření... náhradou za povrchové zdroje vody Bobrava a Bílá voda, které nebudou dále užívány. Navíc, protože množství a kvalita vody z těchto vrtů se v době vydání OOP teprve vyhodnocovala, nebyla jistota, že budou skutečně funkční jako zdroj pitné vody. To znamená, že vodovodní systém fakticky nebude posílen vodou z nových zdrojů, ale může o zdroje dokonce přijít. Pak je zde velmi reálná možnost, že realizací jenom části z 634 plánovaných bytů bude v celém území vodovodního systému takový nedostatek pitné vody, který znemožní rozvoj sousedních obcí. Touto zcela reálnou a hroživou variantou vývoje se OOP nikde nezabývalo.

Navrhovatelé D) a E) jako vlastníci nemovitého majetku přímo ovlivněného změnou části 4.06 tvrdí, že hromadná výstavba bytových jednotek v Rosicích bude po zrušení regulace příčinou pokračujícího rostoucího tlaku na zkapacitnění vodního zdroje v centru Tetčic, který začal v roce 2007. Jako důkaz o nepopiratelné snaze o zkapacitnění tohoto zdroje vody navrhli konkrétně označená správní řízení. Navrhovatel F) s občany bydlícími na ulici Tyršova prosadili svůj nesouhlas a správní řízení byla usneseními ze dne 23. 4. 2007 zastavena. Tlak však pokračoval, a to zahájením zjišťovacího řízení a následně vedeným řízením EIA o posouzení vlivu záměru rozšířit vodní zdroj Tetčice ze dvou čerpacích vrtů na vrty čtyři a navýšení množství čerpaných vod. Přes výrazný odpor navrhovatelů A) a F) a občanů bylo k záměru vydáno souhlasné stanovisko. Několik roků po zahájení provozu (asi 1987) vodního zdroje Tetčice došlo k poruchám více staveb rodinných domů, sokolovny a mateřské školy na ulici Tyršova. Navrhovatelé jsou přesvědčeni, že je právem vlastníků nemovitého majetku požadovat, aby byly řádně vyhodnoceny veškeré vlivy změny na udržitelný rozvoj území, včetně dopadů zrušení závazné regulace výstavby přivedením vody z VOV do území sousedních obcí. Změna územního plánu musí respektovat údaje z ukončených nebo probíhajících územních rozhodnutí. Navrhovatelé výše uvedenými údaji dostatečně prokázali záměr čerpat vodu právě v blízkosti jejich pozemků a staveb. Záměr je bez nejmenších pochybností prokázán proběhlým řízením EIA a posléze vydaným souhlasným stanoviskem. Řízení EIA nevyloučilo možnost poruch nemovitostí navrhovatelů, když pouze navrhlo způsob budoucího řešení vzniklých poruch. Celou dokumentaci řízení EIA spolu s posudkem a závěrečným stanoviskem Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále jen „KÚ JMK“) navrhli navrhovatelé jako důkaz k jimi tvrzeným skutečnostem. Nechtějí znemožnit výstavbu, a tím rozvoj města Rosice. Jde jim pouze o to, podmínit novou hromadnou výstavbu bytů zprovozněním nových zdrojů pitné vody, které by plnohodnotně nahradily

pokračování

dosud nedostupný VOV a přitom neohrozily stavby na ulici Tyršova v Tetčicích. Úplné vypuštění regulující podmínky změnou 4.06 napadají jako protizákonné, protože nerespektuje cíle ani úkoly územního plánování z hlediska širšího území a je s nimi ve výrazném rozporu. V této souvislosti navrhovatelé opět poukázali na názor vyslovený v závěru judikátu Nejvyššího správního soudu sp.zn. 2 Ao 2/2007.

II.

Doplnění návrhu

K části 4.06 ohledně nedostatku vodních zdrojů v území je nutno podle navrhovatelů zdůraznit několik skutečností. Voda z povrchových vodních zdrojů, říčky Bobrava a Bílá voda, je neustále znečišťována splašky a chemickými látkami. MěÚ Rosice vydal dne 5. 5. 2010 rozhodnutí, kterým povoluje vypouštění odpadních vod do vod povrchových. Do říčky Bobrava tak přímo vytékají veškeré tekuté odpady z obce Rudka. Navíc do ní dlouhodobě vytékají odpadní vody z obce Říčky, přičemž čistička odpadních vod je v této obci naprosto nefunkční. Ochranné pásmo vodních zdrojů Bobrava a Bílá voda zasahuje asi tříkilometrový úsek dálnice DL. Správní rozhodnutí o stanovení tohoto ochranného pásma ze dne 29. 7. 1988, č. j. VLHZ 1069/88-H zakazuje používat na silnicích chemické rozmrazovací prostředky, a to včetně dálnice DL. MěÚ Rosice však každoročně povoluje z této podmínky výjimku. Navrhovatel A) byl účastníkem posledního řízení, v němž MěÚ Rosice rozhodnutím ze dne 7. 12. 2009, č. j. MR-S 10197/09-OZP/9 opětovně udělil za naprosto neuvěřitelných podmínek výjimku. Toto správní řízení je zejména důkazem, že o tomto stavu vodního toku Bílá voda tento úřad v době přípravy napadeného OOP věděl. Všechny výše uvedené skutečnosti jsou důkazem že používání povrchových zdrojů Bobrava a Bílá voda bude muset být ukončeno z důvodu znečištění vod, a to za plného vědomí pořizovatele. Nejistá možnost použití nových vrtů HV1 a HV11 v době vydání OOP znamená, že argumentace v něm uvedená na str. 13 „*posílení stávajících vodních zdrojů na straně SV Ivančice-Rosice o vrty HV1 a HV11...*“ nemohla být podložena žádnými věcnými argumenty nebo důkazy a její použití v odůvodnění je známkou zvláště vrchnostenské správy. Odpůrce byl povinen vyhodnotit i možnou variantu, kdy povrchové vodní zdroje Bobrava a Bílá voda nebudou z výše uvedených důvodů funkční, a ani průzkumné, v době vydání změny právě vyhodnocované, hydrovrty HV1 a HV11 nebude možné použít jako zdroje pitné vody. Důležitá může být také skutečnost, že mezi podklady vydaného územního rozhodnutí ze dne 9.12.2009, č.j. MR-S 10833/09-OSU-Nov-13 stavby „Intenzifikace ÚV Rosice, vrt HV1 a HV11“, není žádné vyhodnocení možnosti použít vrty jako zdroje pitné vody. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je uvedeno, že „*Umístění stavby je v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací*“, což je vzhledem k datu účinnosti napadeného OOP velmi hrubá lež. Příslušné vodoprávní řízení o povolení odběru podzemních vod a stavby vodních děl, obou vrtů a vodovodních řadů nebylo dosud ani zahájeno. K právnímu stavu užívání vodních zdrojů lze uvést také to, že voda ze zdroje Tetčice byla čerpána z vrtů HV11 a HV12. Druhý z vrtů se v roce 2005 zhroutil a uvnitř jeho ochranného pásma 1. stupně byl v červenci 2005 vybudován zcela nový vrt HV12A, který je do dnešní doby, tj. 5 roků, v provozu bez vodoprávního povolení.

III.

Vyjádření odpůrce

Odpůrce ve vyjádření k návrhu uvedl, že pokud se jedná o tvrzenou aktivní legitimaci navrhovatelů A)), D) až E), je ve změně 4.04 řešeno zkapacitnění vodních zdrojů z nových vrtů HV1 a HV11, které umožní zabezpečení pitné vody pro možnou budoucí výstavbu v Rosicích bez požadavku na zvýšení odběru vody ze zdroje v Tetčicích. Nové vrty jsou situovány v lokalitě, která nemůže ovlivnit vodní zdroj Tetčice, a tudíž nemůže mít žádný vliv na předpokládané možné poruchy staveb na ulici Tyršova v Tetčicích. V žádném řízení nebylo prokázáno, že v návrhu uváděné poruchy staveb v Tetčicích jsou zapříčiněny čerpáním pitné vody z prameniště Tetčice. Změnou č. IV územního plánu není v žádném z bodů řešena změna využití, případně zkapacitnění, vodního zdroje Tetčice, neboť tento vodní zdroj je situován v k. ú. Tetčice a nikoliv v k.ú. Rosice. Podle názoru odpůrce navrhovatelé A), D) a E) nejsou ve smyslu ust. § 101a s.ř.s. aktivně legitimováni k podání předmětného návrhu.

Navrhovatelka B) v průběhu projednávání změny č. IV. vyjádřila nesouhlas se změnou prostorových regulativů v lokalitě Palackého náměstí a se zrušením části textu platného územního plánu v části 4.07 v bodě 2. V nyní podaném návrhu je opakovaně, v různých obměnách, uveden požadavek na vypracování územní studie. Uvedená podmínka, která tvořila oporu ve prospěch kultivované, nepředimenzované dostavby náměstí, byla nahrazena novým textem sledujícím stejný účel precizněji formulovaným. Součástí napadeného OOP je stanovisko pořizovatele k připomínkám navrhovatelky B), v němž je uvedeno, že se věcně týkají probíhajícího územního řízení pro umístění stavby „Dostavba proluky na nároží Palackého náměstí a ulice kapitána Jaroše, Polyfunkční dům Rosice“. Toto řízení je samostatným řízením, které nelze spojovat s procesem pořizování změny územního plánu. Tvrzení, že stavební úřad v rozhodnutí o umístění stavby nedodržel podmínku prověření možnosti zastavění lokality Palackého nám. vypracováním územní studie, je nesprávné. Tato podmínka je platná až po nabytí účinnosti napadeného OOP. Proto připomínka k dílčí změně 4.07 nebylo vyhověno. V návrhu na zrušení části 4.07 OOP navrhovatelka B) tvrdí, že změna dosud platných regulativů je tak zásadního charakteru, že se fakticky jedná o nově vymezenou plochu, i když se slovní popis funkčního vymezení plochy nezměnil. Toto tvrzení opírá o výčet možných variant zástavby. Úpravou textu odpůrce zpřísnil podmínky pro odstupy staveb v případě dostavby proluky, neboť pojem proluky není v platných předpisech definován. Oproti původnímu znění územního plánu je výrazně omezena možnost výstavby takových objektů, jaké jsou popisovány v návrhu. Navrhovatelka B) opírá své tvrzení o různých možnostech zástavby v dané lokalitě pouze z hlediska bodu 2 změny rozsahu textu, přičemž zcela pomíjí nově stanovený požadavek č. 7, kde je stanovena podmínka prověření možnosti nové zástavby územní studií. Při jejím zpracování i při případném následném projednávání zástavby, musí být dodrženy nejen podmínky stanovené v územním plánu, ale i v platných právních předpisech. Přípravovaná zástavba je projednávána v územním řízení, kde stavební úřad postupuje v souladu s vyhláškou č. 503/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů. V územním řízení je mimo jiné posuzován soulad plánované stavby s urbanistickými a architektonickými podmínkami pro zpracování projektové dokumentace, která řeší mimo jiné začlenění stavby do území a zachování civilizačních a kulturních hodnot v území. K tvrzení, že námitka navrhovatelky B) byla chybně posouzena jako

pokračování

připomínka, odpůrce uvedl, že tato nesplňuje podmínky stanovené v ust. § 52 odst. 2 stavebního zákona.

Pokud jde o vypuštění formulace „*a jsou podmíněny posílením ze systému VOV*“ k tomu odpůrce pouze ocitoval část ze Zprávy o projednání návrhu změny č. IV ze dne 3. 2. 2010 na str. 2 a 4 a popsal další průběh projednávání.

Dále uvedl, že na základě ust. § 51 stavebního zákona pořizovatel požádal dne 10. 2. 2010 KÚ JMK o posouzení návrhu změny č. IV. územního plánu, který tak učinil z hlediska zajištění koordinace využívání území, zejména s ohledem na širší vztahy a sdělil, že změna je vyvolána výhradně rozvojovými potřebami odpůrce a nemá vliv na širší územní vztahy. Návrh posoudil také z hlediska souladu s politikou územního rozvoje a územně plánovací dokumentací vydanou krajem s tím, z politiky územního rozvoje vydané usnesením vlády č. 929 ze dne 20. 7. 2009 nevyplývají pro dané území žádné požadavky. Odpůrce je součástí území okresu Brno - venkov, pro který není dosud krajem vydaná platná územně plánovací dokumentace. Proto KÚ JMK doporučil, aby bylo zahájeno řízení o vydání změny č. IV. územního plánu ve smyslu ust. § 52 až § 54 stavebního zákona. Dne 29. 4. 2010 se uskutečnilo veřejné projednání s odborným výkladem projektanta, přičemž dokumentace byla přístupná k veřejnému nahlédnutí na MěÚ a způsobem umožňující dálkový přístup od 31. 3. do 29. 4. 2010. Do veřejného projednání a v jeho průběhu byly uplatněny připomínky, jejichž obsah posoudil pořizovatel podle ust. § 52 odst. 2 stavebního zákona. Protože toto ustanovení nebylo naplněno, i když některé připomínky byly označeny jako námitky, byly posouzeny podle jejich obsahu jako připomínky.

Zrušením části vodovodu na propojení úpravny vody Rosice a vodních zdrojů Říčany, jak bylo požadováno v původním návrhu dílčí změny č. 4.04, bylo akceptováno stanovisko SVAK v dopise ze dne 3. 6. 2010. Úprava byla vyhodnocena jako nepodstatná, nevyžadující opakované veřejné projednání.

Vzhledem k výše uvedenému je odpůrce přesvědčen, že zastupitelstvo postupovalo v mezích své působnosti a pravomoci, napadené OOP je v souladu se zákonem a bylo vydáno zákonem stanoveným způsobem. Proto navrhl, aby byl návrh zamítnut.

IV.

Vyjádření odpůrce

Odpůrce ve vyjádření k doplnění návrhu poukázal na to, že rozhodnutí MěÚ, odboru životního prostředí a další dokumenty předložené jako doplnění návrhu s podmínkou napojení místního vodovodního systému na VOV nijak nesouvisí. Předložená rozhodnutí nejsou ani pravomocná, neboť navrhovatel A) proti nim podal odvolání. Řízení o povolení výjimky z chemické údržby dálnice D1 bylo odvolacím orgánem zastaveno pro zpětvzetí návrhu. V současné době probíhá pouze správní řízení o dodatečném povolení vrtu HV12A v prameništi Tetčice. Z pohledu ochrany nevyužívaných ohrožených povrchových vodních zdrojů Bobrava a Bílá voda je důležité, že obce Rudka a Říčky jsou zahrnuty v projektu výstavby kanalizace a čističky odpadních

vod. Zásobování vodou Rosic a okolních 27 obcích zabezpečuje SVaK. Kromě vodních zdrojů uváděných v návrhu disponuje SVaK dalšími vodními zdroji propojenými s Rosicemi skupinovým vodovodem. Dále odpůrce poukázal na to, že doplnění návrhu se týká jiných katastrálních území než k. ú. Rosice a nevztahuje se k jádru projednávané věci.

V.

Vyjádření navrhovatele

Navrhovatelé ve vyjádření ze dne 30. 8. 2010 poukázali na to, že vyjádření odpůrce nepřináší žádné nové informace. Přesto považovali za nutné uvést několik zcela zásadních poznámek. Zásadní nesouhlas vyjádřili s větou „*Navrhovatelem může být zásadně jen taková osoba, která má přímý a nezprostředkovaný vztah k nějaké části území, které je územním plánem regulováno.*“ Územní plán se vždy dotýká širšího území, než které je jím regulováno. Na tuto skutečnost pamatuje ust. § 50 stavebního zákona. Navrhovatel F) podal připomínky, které byly zamítnuty. Navrhovatelé napadli část 4.06 změny č. IV územního plánu, protože nesouhlasí s vypuštěním regulační podmínky, neboť má dopad přesahující svojí důležitostí správní území jednoho města nebo obce. V nedávné minulosti byly vždy činěny pokusy posílit vodovodní systém Rosic z vodního zdroje v Tetčicích, který se nachází v blízkosti rodinných domů, které jsou ve vlastnictví navrhovatelů D) a E) a jejich statické poruchy mají přímou souvislost s čerpáním vody ze zdroje v Tetčicích, přičemž tuto souvislost žádné řízení nevyloučilo. Odpůrce ryze účelově mění fakta již dříve uvedená, když nyní tvrdí, že voda získaná z vrtů HV1 a HV11 umožní zabezpečení pitné vody pro možnou budoucí zástavbu sídelního útvaru Rosice bez požadavku na zvýšení odběru vody ze zdroje v Tetčicích. Podle ust. § 184 stavebního zákona se při přezkoumání opatření obecné povahy vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Proto jakýkoli důkaz o zdrojích pitné vody nebo prokazující dostatečné množství vody a její dobrou kvalitu z vrtů HV1 a HV11 je po vydání a účinnosti napadeného OOP nepřipustný. Odpůrce ve svém vyjádření k připomínce k části 4.04 změny konstatuje, že jí bylo plně vyhověno, což není pravdivé, protože vytrhl jednu věc z celku. Navrhovatel F) podal připomínky k částem 4.04 a 4.06 a pořizovatel je odmítl jako celek. Je příznačné, že odpůrce soudu zamlčel velmi významnou skutečnost, a to zrušení územního rozhodnutí ze dne 29. 3. 2010, č. j. MR-S 12003-09-OSU-LB pro stavbu v ploše změny 4.07. Přitom navrhovatelé se na několika místech ve svém návrhu o tomto územním řízení zmiňují a vyjadřují obavu, že dalším krokem stavebníka bude změna stavebního záměru a změna územního rozhodnutí, když veškeré změny stavby budou posuzovány již podle napadeného OOP. Tato obava se nyní zcela naplnila, protože územní rozhodnutí bylo v odvolacím řízení zrušeno. Odvolací orgán v odůvodnění zrušujícího rozhodnutí datovaného tři dny po podání návrhu na zrušení OOP uvedl několik důležitých skutečností, a proto jej navrhovatelé navrhli jako důkaz nezákonného postupu stavebního úřadu. Jaké bude konečné stavební řešení nyní nelze odhadnout. Na základě všech výše uvedených skutečností navrhovatelé důvodně namítají zcela zřejmou podjatost stavebního úřadu. Tímto chtějí doložit celý komplex problémů, které se dotýkají části 4.07 změny č. IV územního plánu. Navrhovatelé jsou přesvědčeni, že dostatečně doložili důvody pro zachování stávající regulace. Nově stanovená regulační podmínka je totiž zcela duplicitní s ust. § 25 odst. 4 věta první vyhl. č. 501/2006 Sb. Závaznost této regulace vychází přímo z právního předpisu a musí být vždy dodržena

pokračování

naprosto nezávisle na textu uvedeném v územním plánu. Nová regulace v územním plánu tak v podstatě nic nereguluje, a navíc umožní vznik dominantní stavby v místě, které není pro vyšší stavbu, než jsou okolní stavby, vhodné. Nad zcela obecnou regulací obsaženou v citovaném ustanovení musí v územním plánu stát regulace konkrétnější, která řeší problémy výstavby v území. Pokud jde o tvrzení odpůrce, že námitka navrhovatelky B) nesplnila podmínky stanovené v ust. § 52 odst. 2 stavebního zákona, tato veškeré požadavky uvedené v citovaném ustanovení splňovala, a proto s ní mělo být nakládáno jako s námitkou. Ke stanovisku pořizovatele, že podala připomínky, které se věcně týkají územního řízení lze, kromě skutečností uvedených již v návrhu, sdělit, že odvolání proti územnímu rozhodnutí bylo podáno samostatně v odvolací lhůtě. Pokud jde o předmětné podání, má šest odstavců, dole údaje o vlastnických vztazích a údaje o území dotčeném námitkami. Žádný právní předpis nestanoví, jaký musí být slovní obsah námitek. Podání navrhovatelky B) sice vykazuje drobné formální nedostatky (ve věci uvedené „připomínky“ a zároveň „námitky“) a také slovní formulace mohly lépe vyhovovat zákonné terminologii správního řádu a stavebního zákona, ale zákon, zejména správní řád v ust. § 37 odst. 3, počítá s tím, že dotčené osoby nemusí být odborně nadány v právní oblasti. Pořizovatel změny č. IV územního plánu podání navrhovatelky B) vyhodnotil zcela chybně, protože územním řízením se zabývají pouze dvě věty v odstavci 5. Tím přestoupil meze správního uvážení, když je vyhodnotil jako připomínku. Zásadní chybou správního orgánu tak byla navrhovatelka B) zbavena práv, která vyplývají ze zákona.

Spis MěÚ Rosice podle navrhovatelů obsahuje navíc několik dalších podivností. Záznam z veřejného projednání je s velkou pravděpodobností antidaťován. Veřejné projednání návrhu se konalo dne 29. 4. 2010. ale záznam o něm je ve sběrném archu datován až 14. 6. 2010. Přitom ust. § 22 odst. 2 stavebního zákona stanoví, že o průběhu veřejného projednání vede pořizovatel písemný záznam. Časová disproporce pořízení záznamu se skutečností, že je datován až po žádosti o změnu vyznačení trasy vodovodu (doručená 7. 6. 2010) donutily navrhovatele se záznamem podrobněji zabývat. Stanovisko pořizovatele k připomínce navrhovatele A) je poměrně obsáhlé na to, aby mohlo být zpracováno v tak minimální době, kterou měl pořizovatel k dispozici. Připomínka byla podána 29. 4. 2010 ve 13:17 h a veřejné projednání bylo svoláno na 14:00 h. Navrhovatelé si proto myslí, že stanoviska pořizovatele byla do textu záznamu z veřejného projednání umístěna dodatečně. Zcela jednoznačným a přímým důkazem o antidaťování záznamu je text na str. 7, kde jsou pokyny pro úpravu a doplnění řešení. Na tomtéž listu je uvedeno datum 29. 4. 2010 a podpis oprávněné osoby. Požadavky na změnu trasy doručené dne 7. 6. 2010 se v žádném případě nemohly dostat do záznamu z veřejného projednání konaného dne 29. 4. 2010. Na veřejném projednání pořizovatel ještě neměl předmětnou žádost, ani jiné podklady pro úpravu části 4.04 návrhu změny - zrušení propojení vodovodu Rosic a Říčan. Navrhovatelé tvrdí, že pořizovatel na veřejném projednání není oprávněn jakkoli rozhodovat o úpravě návrhu změny územního plánu, a tím o textu svého stanoviska k připomínkám. Z výše uvedených důvodů je obsah záznamu z veřejného projednání nevěrohodný.

Zrušení části vodovodu je veřejnosti předkládáno zcela nepravdivě jako ústupek a částečné vyhovění jejich připomínkám. Přitom existují, jak již bylo uvedeno v návrhu, pravomocná územní rozhodnutí stavby “Havarijní napojení SV Říčany-Ostrovačice na SV Ivančice-Rosice” vydané MěÚ Rosice dne 7. 12.2009 a stavby “Intenzifikace ÚV Rosice vrt

HV1 a HV11“ vydané MěÚ Rosice dne 9. 12.2009. V obou případech se jedna o stavby, které lze do území umístit na základě ust. § 18 odst. 5 stavebního zákona, tedy prakticky bez jejího uvedení v územním plánu. Navrhovatel A) velice důrazně připomněl, že všechny jeho připomínky vždy obsahovaly pouze nesouhlas se změnou 4.06 o vypuštění závazné podmínky o posílení vodovodního systému vodou z VOV. Navrhovatelé v připomínkách nikdy nepožadovali zrušení propojení vodovodního systému Rosice s vodovodním systémem Říčany a úřad územního plánování tak této neexistující připomínce nikdy nemohl vyhovět. Ani případná zmínka o této úpravě návrhu vznesená přímo při veřejném projednání nemůže splnit požadavek ust. § 52 odst. 1 stavebního zákona na 30 denní lhůtu vystavení návrhu změny. Pokud by navrhovatelé byli o záměru vypustit propojení vodovodních systémů Rosic a Říčan náležitě a včas informováni, domáhali by se v řízení o změně územního plánu zcela jasného, a zejména právně nezpochybnitelného, vyřešení sporné otázky, zda stavba bude skutečně na základě uvedených územních rozhodnutí realizována. Právní existence těchto dvou územních rozhodnutí má totiž velmi výrazný dopad do argumentace v odůvodnění změny opatření obecné povahy ohledně části 4.06 o využití vrtu HV1 a HV11.

Podle přesvědčení navrhovatelů všechny jimi uvedené dokumenty a rozhodnutí MěÚ Rosice velmi úzce souvisí s hygienickým stavem povrchových a podzemních vod, které jsou v území Rosicka využívány jako zdroje pitné vody. Jsou to vlastně přímé důkazy, že povrchové zdroje Bobrava a Bílá voda nelze dále účinně, v okamžiku nedostatku pitné vody, užívat z důvodu jejich znečištění. Přitom každý úbytek zdrojů pitné vody v území má přímý vztah k nutnému posílení vodovodního systému Rosic.

KÚ JMK rozhodnutím ze dne 26. 3. 2010 skutečně zastavil řízení o povolení výjimky ze zákazu chemické údržby dálnice pro zimu 2009-2010, ale to neznamená, že povrchový zdroj pitné vody bude nadále chráněn před znečištěním chloridy. MěÚ Rosice vydal opatření obecné povahy, kterým se mění podmínka původního rozhodnutí o stanovení ochranného pásma z roku 1988 a na dobu následujících 15 zimních období, tj. do roku 2025, je chemická údržba dálnice D1 opět povolena. Vydání tohoto opatření obecné povahy je důkazem, že při střetu dvou veřejných zájmů, a to bezpečného provozu a ochrany vodních zdrojů, dává MěÚ Rosice přednost zájmu bezpečného provozu. Pokud územní plán ve svých změnách řešil problém nedostatku pitné vody závazným regulativem o posílení vodovodního systému vodou z VOV, pak také změna č. IV musí tento problém řešit jasným určením jiného zdroje pitné vody. Napadené OOP však závaznou podmínku o posílení vodovodního systému vodou z VOV pouze ruší a zcela nepodloženě předpokládá, že nové vrty HV1 a HV11 nahradí jednak povrchové zdroje Bobrava a Bílá voda a zajistí pitnou vodu i pro rozvoj Rosic. Zrušení závazného regulativu je navíc v rozporu s Plánem rozvoje vodovodů a kanalizací pro Jihomoravský kraj. Odpůrcem citovaná věta *“V současné době je v Jihomoravském kraji, a to ve všech územních celcích jsou v zásobování pitnou vodou soběstačné, s rezervami pro možný rozvoj.”* je účelově vytržena z celku, a tím je soud znovu jednostranně, a také zcela nepravdivě, informován. Pro podporu tvrzených skutečností navrhovatelé navrhli provedení konkrétně označených důkazů.

V dalším vyjádření ze dne 1. 10. 2012 navrhovatelé uvedli, že jsou si vědomi toho, že v souladu s ust. § 184 stavebního zákona vychází soud ze stavu, který tu byl v době

pokračování

rozhodování správního orgánu, čili ze stavu před více jak dvěma lety, když řízení bylo přerušeno, ale přesto považovali za dobré zmínit současný stav argumentů včetně vývoje soudní judikatury. Zopakovali, že část 4.07 změny č. IV územního plánu byla napadena zejména z důvodu, že námítky navrhovatelky B) byly označeny za pouhé připomínky a nebylo o nich v souladu se zákonem rozhodnuto. V této souvislosti poukázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2012, č. j. 9 Ao 7/2011 - 559 (str. 573). Dále uvedli informaci týkající se průběhu územního řízení pro stavbu Polyfunkčního domu Rosice. K části 4.06 změny IV. územního plánu se opakovaně vyjádřili k problematice nových zdrojů pitné vody - čerpacím vrtům HV1 a HV11 (nyní HV101), která mají nahradit záložní zdroje povrchové vody z říčky Bobrava a Bílá voda, a které mají navíc zajistit nové výstavbě dostatek pitné vody, přičemž nejsou dosud v provozu.

Ve vyjádření ze dne 26. 11. 2012 navrhovatelé shrnuli nejdůležitější body svého návrhu. Především poukázali na to, že navrhovatel F) se domáhal zrušení Zásad územního rozvoje JMK v části koridoru TE 42, Horkovod z elektrárny Dukovany s tím, že Nejvyšší správní soud tomuto návrhu v rozsudku ze dne 24. 4. 2012, č. j. 9 Ao 7/2011 - 559, vyhověl a citovali z jeho odůvodnění na str. 577. Dále poukázali na ust. § 18 odst. 4 stavebního zákona s tím, že mohou směle namítat, že změna územního plánu č. IV. je v části 4.06 s definovanými cíli územního plánování ve výrazném rozporu, protože úplně uvolnila využití ploch pro bytovou výstavbu prováděnou soukromými developery a zanedbala povinné sledování vzájemných souvislostí a návazností při komplexním řešení využití území, zejména ve smyslu omezeného potenciálu rozvoje širšího území. Rovněž poukázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2012, č. j. 1 Ao 7/2011 - 526 kterým byly zrušeny Zásady územního rozvoje JMK, který se zabýval námítkou neposouzení kumulativních a synergických vlivů dopravních staveb. Navrhovatelé jsou přesvědčeni, že názor vyslovený v tomto rozsudku platí tím více, čím je územně plánovací dokumentace podrobnější a vztahuje se tedy také na územní plán města či obce. Pokud v územním plánu či jeho změně nejsou vyhodnoceny vlivy změny na udržitelný rozvoj území v souladu s požadavky stavebního zákona a vyhl. č. 500/2006 Sb., pak podle navrhovatelů vychází napadená změna č. IV. územního plánu v části 4.06 z neúplně zjištěného skutkového stavu. V další části vyjádření navrhovatel F) částečně zopakoval skutečnosti již uvedené v návrhu a vyjádřeních, za což se omlouval, ale považoval tyto skutečnosti za důležité.

V posledním vyjádření ze dne 28. 11. 2012 navrhovatelé sdělili, že po dlouhém dohledávání konečně našli důkaz pro své tvrzení, že pořizovatel předložil zastupitelstvu ke schválení změnu č. IV. územního plánu zatíženou procesní a obsahovou nezákonností. Napadené OOP na str. 3 v oddílu 5. popisuje obsah části 4.04 odkazem na projekt "Intenzifikace úpravny vody Rosice, vrt HV1 a HV11", o který se opírá zamítnutí připomínek navrhovatele A). Ve vyjádření MěÚ Rosice, odboru územního plánování ze dne 10. 11. 2009 vydané k územnímu rozhodnutí stavby "Intenzifikace ÚV Rosice, vrt HV1 a HV11 " ze dne 9. 12. 2009, sp. zn. MR-S 10833/09-OSU je ve stručném popisu uvedena závažná skutečnost, že vrt HV11 je v k. ú. Příbram na Moravě. Z toho logicky plyne, že také část vodovodního vedení je v tomto k. ú. Dalším dohledáním podkladů navrhovatelé zjistili, že vrt HV11 je na pozemku č. (KN) 960/3 v k. ú. Příbram na Moravě. Mají tedy za prokázané, že tento vrt a příslušná část vodovodního vedení leží mimo k. ú. Rosice. Napadené OOP obsahuje část „Navržený vodovodní řad Rosice - vrty HV1 a HV11 označený 4.04“, která zasahuje do území dvou obcí, Rosice a Příbram na Moravě.

Jedná se tak analogicky s ust. § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona o nadmístní záměr. Nadmístní záměry je možné do územního plánu vložit pouze na základě nadřazené územně plánovací dokumentace, konkrétně zásad územního rozvoje, které však v době vydání změny č. IV. ještě nebyly ani vydány. V každém případě však pořizovatel předložil zastupitelstvu ke schválení změnu č. IV., která zasahovala do území jiné obce, a tedy mimo působnost zastupitelstva města Rosice. Změna č. IV. je v části 4.06 o vypuštění regulační podmínky o přivedení vody z VOV odůvodněna vložením nového obsahu části 4.04 o přivedení vody do úpravny vody Rosice z vrtů HV1 a HV11. Navrhovatelé se proto domnívají, že tyto dvě části změny jsou velmi úzce provázány vzájemnou souvislostí. Na závěr si navrhovatelé dovoluji připomenout, že návrh byl podán v srpnu 2010, tedy za platnosti původního znění ust. § 101d odst. 1 s.ř.s.

VI.

Zkoumání podmínek řízení

Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval, zda jsou splněny podmínky řízení. Těmi jsou v řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu sedmého s. ř. s. existence předmětu řízení, tj. opatření obecné povahy, a aktivní legitimace navrhovatele v souladu s podmínkami vyplývajícími z ust. § 101a s. ř. s.

Pokud jde o první podmínku, nemá Nejvyšší správní soud pochybnosti, že napadená změna územního plánu schválená Zastupitelstvem města Rosice je opatřením obecné povahy. Napadený akt je nejen takto označen, ale splňuje i veškeré náležitosti vyžadované podle ust. § 172 odst. 5 a § 173 odst. 1 správního řádu. Vzhledem k tomu, že do sféry veřejných subjektivních práv svých adresátů může zasáhnout pouze opatření obecné povahy, které nabylo účinnosti zákonem předepsaným způsobem, zabýval se Nejvyšší správní soud také tím, zda tomu tak v daném případě bylo. Napadené OOP bylo dne 24. 6. 2010 schváleno usnesením Zastupitelstva města Rosice a veřejná vyhláška oznamující jeho vydání byla na úřední desce MěÚ Rosice vyvěšena dne 25. 6. 2010 a sňata dne 12. 7. 2010. Předmětné OOP tak nabylo účinnosti patnáctým dnem po dni vyvěšení veřejné vyhlášky, tj. 10. 7. 2010. Na základě výše uvedeného lze tedy učinit závěr, že podaný návrh směřuje proti opatření obecné povahy, které v době předcházející jeho podání nabylo účinnosti.

Dále se Nejvyšší správní soud zabýval tím, zda jsou navrhovatelé aktivně legitimováni k podání návrhu na zrušení části OOP.

Ust. § 101a odst. 1 s. ř. s. přiznává právo podat návrh na zrušení opatření obecné povahy tomu kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. K otázce aktivní legitimace se Nejvyšší správní soud vyslovil již v usnesení ze dne 30. 11. 2006, č. j. 2 Ao 2/2006 - 62, dostupné na www.nssoud.cz, v němž uvedl, že „koncepte citovaného ustanovení § 101a s. ř. s. je založena na tvrzení existence zásahu do právní sféry dotčeného subjektu vydaným opatřením obecné povahy. Zákon tedy vychází z toho, že se jedná o procesní prostředek ochrany proti výslednému opatření obecné povahy, nikoliv proti procesu jeho přijímání. [Tím se ostatně i liší aktivní legitimace v žalobním řízení, upravená stejným zákonem (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), založená na tvrzení porušení práv

pokračování

„přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti.“] V řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy tak je navrhovatel poškozen břemenem tvrzení zasažení na svých právech výsledným správním aktem.“

Navrhovatelky B) a C) jsou spoluvlastnicemi nemovitostí (objekt bydlení č.p. 39 a pozemky p.č. 70/1 a 57/2 v k.ú. Rosice u Brna), jež bezprostředně sousedí s pozemky dotčenými změnou prostorových regulativů, která je řešena v části 4.07 OOP, a současně tvrdí, že se tato změna výrazně dotkne jejich práv na pohodu bydlení a může mít negativní vliv na hodnotu jejich nemovitostí. Jsou proto oprávněny podat návrh na zrušení OOP.

Při posuzování aktivní legitimace navrhovatelů D) až F) vyšel Nejvyšší správní soud ze své dosavadní judikatury, především z rozsudku rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 120, publikovaný pod č. 1910/2009 Sb. NSS a dostupný na www.nssoud.cz, v němž rozšířený senát vyslovil, že odmítnout návrh pro jeho nepřípustnost podle ust. § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. lze v případě, *„bude-li již z obsahu samotných tvrzení navrhovatele (doplněných případně postupem podle § 37 odst. 5 věty první s. ř. s.) patrné, že i kdyby byla pravdivá, nemůže být navrhovatel (zejména pro povahu věci nebo jinou zcela zjevnou skutečnost) ve své právní sféře opatřením obecné povahy dotčen. Splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude tedy dáno, bude-li stěžovatel logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy“*. Územním plánem mohou být podle názoru rozšířeného senátu dotčeny především osoby, které mají přímý a nezprostředkovaný vztah k nějaké části území, které je územním plánem regulováno. Tedy vlastník (spoluvlastník) pozemku nebo jiné nemovité věci, případně jiných majetkových hodnot majících povahu obdobnou nemovitým věcem a oprávněný z věcného práva k takovým věcem (majetkovým hodnotám), nikoli však nájemce. V některých případech může být aktivně legitimován i ten, kdo není vlastníkem nemovitosti nebo oprávněným z věcného práva k cizí nemovitosti na území regulovaném územním plánem, ale tvrdí, že jeho vlastnické nebo jiné věcné právo k nemovitosti nacházející se mimo regulované území by bylo přímo dotčeno určitou aktivitou, jejíž provozování na území regulovaném územním plánem tento plán připouští. Typicky vlastník sousedního pozemku, u něhož se mohou významně projevit vlivy činnosti z regulovaného území (exhalace, hluk, zápach apod.) nebo které povedou k významnému snížení hodnoty jeho majetku. Přípustný je i návrh, v němž navrhovatel namítá porušení procesních pravidel, které mohlo vést k nezákonnosti opatření obecné povahy a které zároveň mohlo způsobit, že se tato nezákonnost dotkla jeho právní sféry.

Navrhovatelé D) a E) tvrdí, že jako vlastníci nemovitostí na ulici T. v T. mohou být dotčeni napadeným OOP, konkrétně změnou koncepce zásobování zastavitelných ploch pitnou vodou, která je řešena v jeho části 4.06 a dotčení svých vlastnických práv spatřují v tom, že hromadná výstavba v Rosicích při vypuštění závazné podmínky posílení vodovodního systému vodou z VOV povede k vyššímu čerpání vody ze zdroje Tetčice, jehož následkem dojde k dalším poruchám jejich nemovitostí. Navrhovatel F) pak tvrdí, že důsledkem hromadné výstavby v Rosicích bude nedostatek pitné vody ve společném vodovodním systému, který znemožní další rozvoj obce.

Podle názoru Nejvyššího správního soudu nelze mít za to, že tvrzené dotčení práv navrhovatelů D) až F) není nemožné, protože právě s ohledem na konkrétní podmínky

daného území nelze takové dotčení vyloučit. Proto dospěl k závěru, že jsou aktivně legitimováni k podání návrhu na zrušení OOP.

Navrhovatel A) je občanským sdružením, jehož účel lze podle jeho stanov charakterizovat v obecné rovině jako ochranu přírody a krajiny. Ačkoliv aktivně vystupoval v průběhu pořizování a vydávání změny č. IV územního plánu, tato skutečnost jej bez dalšího neopravňuje k podání návrhu na zrušení OOP podle ust. § 101a odst. 1 s. ř. s. Otázkou, zda lze z citovaného ustanovení dovodit aktivní legitimaci občanského sdružení, jehož cílem je podle stanov chránit přírodu a krajinu, se zabýval Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 24. 1. 2007, č. j. 3 Ao 2/2007 - 42, www.nssoud.cz. Při jejím posuzování vycházel zejména ze srovnání se žalobní legitimací tzv. ekologických iniciativ v řízení o žalobě proti rozhodnutím správních orgánů podle ust. § 65 a násl. s. ř. s. a zdůraznil, že „ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. („Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu...“) obsahuje formulaci analogickou s ust. § 101a odst. 1 s. ř. s. („Kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen...“). Podle ustálené judikatury soudů ve správním soudnictví ekologické iniciativy nejsou nositeli hmotných práv. Mohou úspěšně namítat nezákonnost rozhodnutí, avšak jen potud, tvrdí-li, že v řízení byla zkrácena jejich procesní práva. Aktivní žalobní legitimace v řízení o žalobě proti rozhodnutím správních orgánů se opírá o ust. § 65 odst. 2 s. ř. s. („Žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na svých právech, které jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.“). V řízení o zrušení opatření obecné povahy ovšem zákon nezakotvil žalobní legitimaci, která by byla obdobná či analogická ust. § 65 odst. 2 s. ř. s. Ve vnitrostátním právu je účast veřejnosti (tj. i navrhovatele) omezena pouze na účast ve správním řízení ve smyslu ust. § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Z části první stavebního zákona, která se týká územního plánování, je zřejmé, že v tomto procesu se nepostupuje podle správního řádu. Nejvyšší správní soud tedy dochází k závěru, že aktivní legitimace navrhovatele podle vnitrostátního práva dána není.“

Vzhledem k tomu, že občanské sdružení není nositelem hmotných práv, jejichž zkrácení je ve smyslu ust. § 101a odst. 1 s. ř. s. povinno tvrdit, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že navrhovatel A) není aktivně legitimován k podání návrhu na zrušení OOP, a tedy ani jeho částí. Ostatně navrhovatel A) zkrácení na svých právech ve smyslu ust. § 101a odst. 1 s. ř. s. ani netvrdil.

Poté, co Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že navrhovatelé B) až F) jsou aktivně legitimováni k podání návrhu na zrušení OOP v požadovaném rozsahu, přistoupil k posouzení jednotlivých námitek uplatněných v návrhu.

Pokud navrhovatelé označili ve svých podáních důkazy k prokázání svých tvrzení obsažených v návrhu a dalších podáních, Nejvyšší správní soud dokazování neprováděl, protože skutkový stav věci byl zjištěn dostatečně na základě spisového materiálu, a provádění dalších důkazů by bylo proto nadbytečné.

VII.

pokračování

Posouzení důvodnosti návrhu

A. Část 4.07 změny územního plánu - prostorové regulativy v lokalitě Palackého nám. v Rosicích

Ve vztahu ke změně části 4.07 navrhovatelka B) namítala, že byla zkrácena na svém zákonném právu podat opravný prostředek, když jí podaná námitka ze dne 29. 4. 2010 byla posouzena jako připomínka.

Ust. § 52 odst. 2 a 3 stavebního zákona rozlišuje dva opravné prostředky, které lze podat proti návrhu územního plánu: námitky a připomínky. Zatímco námitky mohou podat pouze vlastníci pozemků a staveb dotčených návrhem řešení, oprávněný investor a zástupce veřejnosti, připomínky může uplatnit každý. Pojem „dotčenosti“ je však nutno vykládat širěji než jen tak, že může být naplněn pouze u vlastníků pozemků či staveb, na které přímo dopadá změna územního plánu. „Mezující soused“ má právo uplatnit námitky vždy; „nemezující soused“ výjimečně, a to v závislosti na okolnostech konkrétní věci (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007 - 73, který byl publikován pod č. 1462/2008 Sb. NSS).

Určujícím kritériem, podle kterého je podání obsahující výhrady proti návrhu opatření obecné povahy kvalifikováno jako připomínka či námitka (§ 172 odst. 5 správního řádu), tedy není kvalita či obsahové náležitosti tohoto podání, nýbrž to, kdo výhrady vznesl. Pokud jsou výhrady proti návrhu územnímu plánu vzneseny vlastníkem nemovitostí dotčených návrhem řešení, musí být posouzeny jako námitky.

Uplatnila-li v daném případě výhrady vůči návrhu změny č. IV územního plánu navrhovatelka B) jako spoluvlastnice dotčených nemovitostí (mezující soused), jednalo se o námitku. Vyhodnotil-li odpůrce její podání ze dne 29. 4. 2010 jako připomínku, jednalo se z jeho strany o pochybení, ale i přes toto pochybení byly ve skutečnosti výhrady navrhovatelky B) v odůvodnění napadeného OOP obsahově vypořádány jako námitky, byť se tak stalo v rámci bodu 11 nazvaného „Vyhodnocení připomínek.“ K podání navrhovatelky B) v něm bylo totiž uvedeno, že *„Paní P. S. podala připomínky, které se věcně týkají územního řízení pro umístění stavby „Dostavba proluky na nároží Palackého náměstí a ulice kapitána Jaroše, Polyfunkční dům Rosice“ vedené stavebním úřadem. Územní řízení o umístění této stavby je samostatným řízením, které nelze spojit s procesem pořizování změny č. IV ÚPNSÚ Rosice. Tvzení, že stavební úřad v rozhodnutí o umístění stavby nedodržel podmínku prověření možnosti zastavění lokality 4.07 vypracováním územní studie, je nesprávné. Tato podmínka pro lokalitu 4.07 bude platná až po nabytí účinnosti nyní projednávané změny č. IV ÚPNSÚ Rosice. Splnění této podmínky v současné době nelze požadovat. Stavební úřad posuzoval soulad stavby s platným ÚPNSÚ Rosice včetně změny č. I, č. II a č. III. Připomínke k dílčí změně 4.07 se nevyhovuje.“* Vzhledem k obsahu podané námitky splňuje podle názoru Nejvyššího správního soudu odůvodnění, kterým byla vypořádána, požadavky na „rozhodnutí o námitce“, neboť je z něj seznatelné, z jakého důvodu považoval odpůrce uplatněnou námitku za nedůvodnou a neopodstatněnou. Navrhovatelka tedy nebyla zkrácena na svém právu, a tato námitka je proto nedůvodná.

Další uplatněná námitka se týkala věcného nesouhlasu s obsahem části 4.07 změny č. IV územního plánu.

Jak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 18. 7. 2006, č. j. 1 Ao 1/2006 - 74) je stanovení funkčního využití území a jeho rozvoje při splnění všech cílů a zásad územního plánování činností, do které správní soudy mohou zasahovat pouze minimálně. Soudu nepřísluší přezkoumávat, zda by bylo pro určitý pozemek či území vhodnější zvolit ten či onen způsob funkčního využití. Co mu však přezkoumávat přísluší je, zda změnu územního plánu přijal pravomocí nadaný a kompetentní orgán a zda přitom postupoval zákonem předepsaným způsobem. Hledat a nalézat tuto rovnováhu při funkčním využití a zachování území je úkolem správních orgánů v rámci územního plánování a územního řízení.

I když je pochopitelná obava navrhovatelek B) a C), že na jejich nemovitosti může mít negativní vliv stavba, která může být umístěna na sousedním pozemku, Nejvyššímu správnímu soudu nepřísluší posuzovat, zda změna prostorových regulativů v lokalitě Palackého náměstí v Rosicích je vhodná s ohledem na místní podmínky. Toto přísluší správním orgánům v rámci územního plánování a následného územního řízení.

B. Část 4.06 změny – koncepce zásobování zastavitelných ploch vodou

Navrhovatelé D) až F) namítali jednak nepřezkoumatelnost OOP z hlediska obsahových náležitostí odůvodnění, které jsou v rozporu s přílohou č. 5 a č. 7 vyhl. č. 500/2006 Sb., a jednak že nebylo provedeno vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území.

Pokud se jedná o obsahové náležitosti stanovené v příloze č. 5 vyhl. č. 500/2006 Sb., tato upravuje obsah vyhodnocení vlivů územního plánu na udržitelný rozvoj území. Se zřetelem k tomu, že dotčený orgán (KÚ JMK) ve stanovisku k návrhu zadání změny č. IV územního plánu ze dne 30. 6. 2009 neuplatnil požadavek na posouzení změny z hlediska vlivů na životní prostředí a vyloučil významný vliv na evropsky významnou lokalitu či ptačí oblast, nebyl pořizovatel povinen v návrhu zadání uvést požadavek na vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území (viz § 47 odst. 3 stavebního zákona). V zadání změny č. IV územního plánu je proto uvedeno, že není požadováno její posouzení z hlediska vlivů na udržitelný rozvoj a z hlediska vlivů na životní prostředí. Protože podle ust. § 50 odst. 1 stavebního zákona není vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území součástí návrhu územního plánu, pokud zadání neobsahuje požadavek na jeho zpracování, pak nelze požadovat, aby bod č. 8 na str. 7 odůvodnění změny č. IV územního plánu splňoval požadavky přílohy č. 5 vyhl. č. 500/2006 Sb. Požadavek navrhovatelů, aby vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území byl projednán v Radě obcí podle ust. § 50 odst. 3 stavebního zákona, nemá oporu v zákoně, neboť nebylo-li zpracováno posouzení vlivů na udržitelný rozvoj, neměla Rada obcí co projednat. Pokud navrhovatelé v této souvislosti poukazovali na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2012, č. j. 9 Ao 7/2011 - 559 a ze dne 21. 6. 2012, č. j. 1 Ao 7/2011 - 526, jednalo se o rozhodnutí ve věcech, v nichž byly předmětem přezkumu zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje, tedy odlišná problematika. Tato námitka je proto nedůvodná.

pokračování

Obsahové náležitosti odůvodnění územního plánu jsou stanoveny v ust. § 53 odst. 4 a 5 stavebního zákona, v příloze č. 7 vyhl. č. 500/2006 Sb. a v § 172 odst. 4 a 5 správního řádu.

Nejvyšší správní soud posoudil obsah odůvodnění napadeného OOP a dospěl k závěru, že jeho odůvodnění obsahuje všechny relevantní obsahové náležitosti, které jsou stanoveny v citovaných právních předpisech, a proto není nepřezkoumatelné. V této souvislosti zohlednil skutečnost, že v daném případě nebyl v zadání uveden požadavek na vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území a na zpracování konceptu.

Dále byly namítány rozpory v textu odůvodnění OOP, a to mezi textem na str. 6 bod 7: *„kde je navrženo využití nových zdrojů a propojení úpravny vody Rosice a vodního zdroje Říčany“* a na str. 14 - vypořádání připomínky navrhovatele A). : *„Propojení vodovodního systému Rosice s prameništěm Říčany v Okrouhlíku se ruší.“*

Tvrzený rozpor v textu odůvodnění změny č. IV územního plánu se věcně týká části 4.04, která řeší přivedení vody z vrtů HV1 a HV11 na úpravnu vody Rosice. Podle názoru Nejvyššího správního soudu ojedinělý rozpor pouze v odůvodnění OOP, který se nijak neprojevil v textové části, nemůže mít vliv na jeho zákonnost. Opačný závěr by představoval přílišný právní formalismus, který neodpovídá principu materiálního právního státu, ale ani smyslu a účelu soudního přezkumu. Vzhledem k tomu, že se navrhovatelé domáhají zrušení částí 4.06 a 4.07 OOP a že toto dílčí pochybení odůvodnění se nijak nemůže dotknout jejich práv, Nejvyšší správní soud touto námitku posoudil jako nedůvodnou.

Nezákonnost spatřují navrhovatelé také v tom, že bylo zohledněno dodatečné stanovisko SVaK ze dne 3. 6. 2010, čímž došlo k úpravě návrhu změny č. IV územního plánu po veřejném projednání, přičemž v takovém případě bylo nutno přiměřeně zopakovat postup podle § 53 stavebního zákona.

Dne 29. 4. 2010 se konalo veřejné projednání změny č. IV územního plánu a poté dne 7. 6. 2010 byla pořizovateli doručena žádost SVaK o provedení změny územním plánem, v níž bylo uvedeno, že stavba s názvem Havarijní napojení SV Říčany-Ostrovačice na SV Ivančice-Rosice nebude realizována v navržené a projednané trase, a proto je možné tuto z návrhu územního plánu vypustit. Této žádosti bylo vyhověno a z návrhu změny č. IV územního plánu byla vypuštěna.

Tímto postupem nemohli být podle názoru Nejvyššího správního soudu navrhovatelé zkráceni na svých právech, protože v důsledku vypuštění napojení SV Říčany-Ostrovačice na SV Ivančice-Rosice z návrhu změny č. IV. územního plánu k žádné změně ve srovnání se stavem podle dosavadní územně plánovací dokumentace nedošlo. Zůstal tak zachován stav vodovodního řádu v takové podobě, jak byl upraven v územním plánu ve znění jeho změn č. I až III. Pokud navrhovatelé v této souvislosti namítali, že zjevně došlo k antidatování záznamu z veřejného projednání, jedná se o jejich domněnku, kterou nelze jednoznačně dokázat. Navíc se jedná s ohledem na výše uvedené o skutečnost irelevantní.

Navrhovatelé rovněž namítali, že Zastupitelstvo města Rosice rozhodlo o věci, která přesahovala jeho místní působnost, neboť odstraněná regulační podmínka měla nadmístní význam.

Při hodnocení nadmístního významu předmětné regulační podmínky není možno použít perspektivu pohledu omezenou na regulované území obce, nýbrž je nutno vycházet i z funkčního ovlivnění sousedních obcí a z toho, zda toto ovlivnění je skutečné a podstatné.

Napadená část 4.06 OOP řeší koncepci zásobování zastavitelných ploch vodou. Jedná se o zastavitelné plochy v k. ú. Rosice, které byly vymezeny již v rámci změny č. II územního plánu. Žádné nové zastavitelné plochy napadeným OOP nejsou vymezovány. Při posuzování možného ovlivnění sousedních obcí, zejména navrhovatele F), není možné opomenout stanovisko VAS, a.s. ze dne 7. 12. 2009, které bylo podáno v rámci společného projednání návrhu změny č. IV územního plánu, v němž je uvedeno, že *„Vzhledem k napjaté bilanci zdrojů vody a potřeby vody ve SV Ivančice – Rosice je do zlepšení této situace v celém rozsahu skupinového vodovodu povolováno pouze napojení nových spotřebitelů (obyvatel) domovními přípojkami na stávající uliční vodovodní řady a kladná stanoviska k nové občanské vybavenosti jsou posuzována podle nároků na potřebu vody. Prodlužování a výstavba nových uličních zásobovacích řadů pro nové lokality výstavby se nepovoluje a do vydaných souhlasů nepočítáme lokality, které byly jako celek v územním řízení odsouhlasené, ale nemají k dnešnímu dni vydané stavební povolení. Toto se týká všech lokalit obsažených v ÚPSÚ i jeho změnách. Toto stanovisko bude přehodnocované na základě povolování staveb zajišťujících navýšení využitelné kapacity zdrojů SV Ivančice - Rosice.“* Změna územního plánu č. IV v části 4.06 tedy nemůže mít vliv na rozvoj navrhovatele F), neboť realizace další výstavby je i nadále podmíněna navýšením kapacity vodních zdrojů. Nebudou-li totiž zajištěny dostatečné vodní zdroje, ať už jakékoliv, nebude pro nové lokality povolováno prodlužování a výstavba nových uličních zásobovacích řadů, jak vyplývá z uvedeného stanoviska VAS, a.s. Navíc to, že územním plánem je určitá plocha vymezena jako zastavitelná, ještě automaticky neznamena, že na této ploše bude také výstavba v plném rozsahu realizována. Konkrétní realizace výstavby ve vymezených lokalitách bude řešena v územních řízeních, v nichž se bude mimo jiné posuzovat i možnosti napojení na vodovodní řad.

Navrhovatelé v této souvislosti dovozovali nadmístní význam i z formulace závěrečné věty v bodě 4 Zprávy o projednání návrhu změny č. IV územního plánu ze dne 3. 2. 2010. Text o *„závažných důvodech přesahujících svou důležitostí správní území jednoho města nebo jedné obce“* se vztahuje k problematice posílení vodních zdrojů v Rosicích z hloubkových vrtů HV1 a HV11, která je upravena v části 4.04 OOP, a nikoliv k problematice zásobování zastavitelných ploch vodou upravené v části 4.06 OOP. Rovněž ze skutečnosti, že vrt HV11 se nachází mimo katastrální území odpurce, nelze dovozovat nadmístní význam vypuštění regulační podmínky obsažené v části 4.06 OOP, neboť jak již bylo výše uvedeno, vrt HV11 se týká části 4.04 OOP, kde je řešeno pouze přivedení vody z vrtů HV1 a HV11 na úpravnu vody Rosice. Tato námitka je proto nedůvodná.

Navrhovatelé dále namítali, že v odůvodnění změny č. IV územního plánu nebyly vypořádány připomínky navrhovatele F).

pokračování

Navrhovatel F) podal připomínky v první fázi projednávání návrhu územně plánovací dokumentace, kterou je společné jednání o návrhu územního plánu (§ 50 stavebního zákona). Podle ust. § 12 odst. 1 písm. b) vyhl. č. 500/2006 Sb. zpráva o projednání návrhu územního plánu nebo jeho změny, předkládaná krajskému úřadu, obsahuje sdělení, jak byly zohledněny připomínky sousedních obcí. Podle odst. 2 citovaného ustanovení, nedojde-li k zohlednění připomínek, vyjádření nebo stanovisek uvedených v odstavci 1 nebo dojde-li k jejich zohlednění jen částečně, obecní úřad ve zprávě o projednání návrhu územního plánu uvede důvody, proč tuto připomínku, vyjádření nebo stanovisko nezohlednil, nebo zohlednil jen částečně.

Pořizovatel se námitkou navrhovatele F) zabýval ve Zprávě o projednání návrhu změny č. IV územního plánu a vzhledem k tomu, že ji nezohlednil, obsahuje zpráva i odůvodnění, proč tomu tak bylo. Požadavek navrhovatelů, aby připomínka byla znovu vypořádána i v textu odůvodnění schválené změny č. IV územního plánu, a to za situace, kdy ji navrhovatel F) neuplatnil ve třetí fázi projednávání návrhu územně plánovací dokumentace, tj. veřejné projednání návrhu, nemá oporu v žádném zákonném ustanovení. Tato námitka je proto nedůvodná.

VIII.

Závěr a náklady řízení

V důsledku toho, že Nejvyšší správní soud dospěl v případě navrhovatele A) k závěru, že není aktivně legitimován k podání návrhu na zrušení OOP, návrh ve vztahu k němu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., protože byl podán osobou zjevně k tomu neoprávněnou.

Vzhledem ke všem uvedeným důvodům Nejvyšší správní soud návrh navrhovatelů B) až F) jako nedůvodný podle ust. § 101d odst. 2 věta druhá s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 101d odst. 5 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2012

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu